RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 108.557 van 28 juni 2002
in de zaak A. 117.286/IX-3235.

In zake : Pierre REYNDERS,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. VAN HEUVEN en S. RONSE,
kantoor houdende te KORTRIJK,
President Kennedypark 8b

tegen :

1. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Begroting,
2. SELOR.

tussenkomende partij :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Ambtenarenzaken,
die woonplaats kiest bij
advocaten D. D'HOOGHE en J. GORIS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Pierre REYNDERS op 25 februari 2002 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van :

1. het koninklijk besluit van 21 december 2001 waarbij Pierre VERKAEREN wordt aangesteld als voorzitter van het directiecomité van de Federale overheidsdienst Budget en Beheerscontrole en
2. de voorafgaande beslissing van de selectiecommissie om verzoekende partij in te delen in groep B;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RONSE, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat B. WILMS, die verschijnt voor de verwerende partijen, en van advocaat D. D'HOOGHE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is inspecteur van financiën.

In de loop van de maand mei 2001 kandideert hij voor de functie van voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst (FOD) Budget en Beheerscontrole. Hij wordt door het expertenbureau als "niet geschikt" beoordeeld.

Deze procedure leidt evenwel niet tot een aanstelling daar het koninklijk besluit van 2 mei 2001 dat er rechtsgrond voor vormt, bij koninklijk besluit van 29 oktober 2001 wordt ingetrokken, nadat zijn uitvoering door de Raad van State was geschorst bij arrest nr. 98.735, van 7 september 2001.

1.2. Een nieuwe regeling wordt uitgevaardigd bij het voornoemde koninklijk besluit van 29 oktober 2001 betreffende de aanduiding en de uitoefening van de managementsfuncties in de federale overheidsdiensten. Deze nieuwe regeling voorziet in een selectieprocedure die bestaat uit vier etappes :
1. SELOR onderzoekt of de kandidaten voldoen aan de algemene en bijzondere toelaatbaarheidsvereisten en weigert hen die er niet aan voldoen;
2. een assessment afgenomen door een externe consultant toetst de voor de functie vereiste managementsvaardigheden en beoordeelt de kandidaten op die basis als "zeer geschikt", "geschikt", "minder geschikt" of "niet geschikt";
3. door middel van een mondelinge proef evalueert een selectiecommissie de functiespecifieke competenties. Ook zij kent aan de kandidaten de beoordeling "zeer geschikt", "geschikt", "minder geschikt" of "niet geschikt" toe.
4. de selectiecommissie en de externe experten maken dan samen de eindevaluatie op van de kandidaten overeenkomstig hun functiespecifieke competenties en hun leidinggevende vaardigheden en delen ze in vier groepen in, met name A, B, C en D.

De selectie van de kandidaten geschiedt per taalrol zodat deze procedure apart doorlopen wordt door de Nederlandstalige en de Franstalige kandidaten voor eigen experten en een eigen selectiecommissie. Er wordt per taalrol een rangschikking opgesteld.

Voor de functie van Voorzitter van het Directiecomité heeft de minister dan een onderhoud met de kandidaten van groep A uit elke taalrol. Dit onderhoud heeft tot doel de Nederlandstalige en de Franstalige kandidaten met elkaar te vergelijken teneinde een keuze te kunnen maken tussen een Nederlandstalige en een Franstalige kandidaat, zo het taalkader of de toekomstige wettelijke taalpariteit tussen de voorzitters onderling deze keuze niet bepaalt.

1.3. In het Belgisch Staatsblad van 31 oktober 2001, ed. 3, verschijnt een nieuwe oproep tot de kandidaten voor de functie van Voorzitter van het directiecomité van de FOD Budget en Beheerscontrole.

Op 13 november 2001 stelt verzoeker zich opnieuw kandidaat.

Ook Pierre VERKAEREN stelt zich opnieuw kandidaat in de Franstalige taalgroep.

1.4. De Nederlandstalige selectieprocedure verloopt dan voor verzoeker als volgt :
- nadat hij door Selor als toelaatbare kandidaat wordt erkend neemt hij op 28 en 29 november deel aan de assessmentproef. De externe consultant beoordeelt hem als “minder geschikt”.
- op 14 december 2001 wordt hij geïnterviewd door de selectiecommissie die hem als “geschikt” beoordeelt op grond van de volgende motivering:
“ De heer Reynders getuigt op de verschillende domeinen van een gedegen technisch inzicht. Het ontbreekt hem evenwel aan de nodige daadkracht om effectieve veranderingen binnen een nieuwe federale overheid inhoud te geven. Op basis van het interview is de selectiecommissie van oordeel dat de heer Reynders momenteel niettemin voldoende over de competenties beschikt om de functie van voorzitter van het directiecomité Budget- en Beheerscontrole op te nemen”.

Hij wordt dan voor de Nederlandstalige selectieprocedure in de eindrangschikking in groep B gerangschikt met de volgende verantwoording : “Uit de resultaten van de gehele selectieprocedure blijkt dat de managementsvaardigheden van (de als eerste in de groep B gerangschikte) iets sterker ontwikkeld zijn dan die van de heer Reynders (zie resultaten assessment center) in combinatie met een technische competentie die bij beiden in voldoende mate aanwezig is".

1.5. De Franstalige selectieprocedure verloopt voor Pierre VERKAEREN als volgt :
- het assessment dat plaats vindt op 28 en 29 november 2001 leidt tot een beoordeling “minder geschikt”.
- de selectiecommissie die Pierre VERKAEREN interviewt op 13 december 2001 beoordeelt hem als volgt: “Vu son expérience et sa compréhension des différents aspects de la fonction, le candidat est jugé très intéressant”.

In de eindevaluatie van de Franstalige selectieprocedure wordt Pierre VERKAEREN als enige in de groep A gerangschikt.

De motivering luidt als volgt voor P. VERKAEREN : “possède une expérience professionnelle riche et intéressante eu égard aux exigences requises pour la fonction. (la Poste et l'inspection des finances). Il possède une très bonne compréhension des enjeux clés inhérents à la fonction et des structures de l'Etat. Il

a de très bonnes capacités d'analyse au niveau stratégique qu'il sait décliner en plan d'action précis."

1.6. De minister heeft in de loop van december 2001 een onderhoud met de beide als beste gerangschikte kandidaten uit de twee selectieprocedures, Hedwige NUYENS en Pierre VERKAEREN.

1.7. Bij het thans bestreden koninklijk besluit van 21 december 2001 wordt Pierre VERKAEREN aangesteld tot voorzitter van het directiecomité van de Federale Overheidsdienst Budget en Beheerscontrole, voor een periode van zes jaar. Dat besluit bevat de volgende motivering :

> "Overwegende dat door de selectiecommissies aan de Minister van Begroting twee A-kandidaten werden voorgesteld; één kandidaat werd voorgesteld door de Franstalige selectiecommissie, met name de heer Pierre VERKAEREN, en één kandidaat werd voorgesteld door de Nederlandstalige selectiecommissie;
> Overwegende dat de Minister van Begroting met beide kandidaten een onderhoud heeft gehad;
> Overwegende dat uit dit onderhoud is gebleken dat de heer Pierre VERKAEREN zeer sterk scoort op de functiespecifieke competenties hetgeen gezien de sterke expertise context van de federale overheidsdienst Budget en Beheerscontrole uitermate belangrijk is; hij kan ter zake ook ervaring voorleggen in de financiële sector zowel in overheidssfeer als in een meer commerciële omgeving.
> Overwegende dat hij tijdens het assessment minder kon overtuigen qua generieke managementvaardigheden niettemin is tijdens het onderhoud gebleken dat de heer Pierre VERKAEREN realisaties heeft bewezen die getuigen van een strategische overkoepelende visie en een zekere proactiviteit; zijn communicatievaardigheid op het hem bekende terrein van de budget en beheerscontrole was helderder en zelfzekerder; tenslotte is ook nog te wijzen op zijn jarenlange praktische en doorleefde ervaring inzake de overheidsbegrotingscyclus en -context hetgeen in het licht van de nakende budgettaire hervormingen een bijkomende troef is;".

2.1. Overwegende dat de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Ambtenarenzaken, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen voor wat betreft de middelen die de wettigheid betwisten van de reglementaire besluiten die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen en die onder zijn verantwoordelijkheid vallen;

2.2. Overwegende dat de verwerende partijen terecht opwerpen dat de vordering tot schorsing wat haar tweede voorwerp betreft, namelijk de weigering om verzoeker aan te stellen, niet ontvankelijk is; dat, immers, de nietigverklaring en dus ook de schorsing van een impliciete weigering maar zinvol kan worden gevraagd

wanneer de verzoeker zich beroept op een rechtsplicht van de overheid om een voor hem gunstige beslissing te nemen; dat verzoeker in geen enkel van zijn middelen het bestaan van een dergelijke rechtsplicht aanvoert en dat ook uit de reglementering er geen blijkt;

3.1. Overwegende dat de verwerende partijen betwisten dat er voldoende samenhang bestaat tussen de twee bestreden beslissingen opdat ze op ontvankelijke wijze in één en hetzelfde verzoekschrift bestreden zouden kunnen worden; dat echter moet worden vastgesteld dat de tweede bestreden beslissing, de eindevaluatie die verzoeker in de groep B rangschikt, een voorbeslissing is ten aanzien van de benoemingsbeslissing die verzoeker als eerste voorwerp van zijn beroep aanwijst en zij daarmee een complexe verrichting uitmaakt; dat, daargelaten de vraag of zij apart vernietigd en geschorst kan worden, haar wettigheid hoe dan ook tezamen met die van de eindbeslissing betwist kan worden;

3.2. Overwegende dat de verwerende partijen ook aanvoeren dat de vordering laattijdig werd ingesteld; dat de bestreden beslissing aan verzoeker werd medegedeeld met een brief die gedateerd is 24 december 2001 en die als gewone zending met de post werd verstuurd; dat die brief hoe dan ook niet eerder dan op 26 december 2001 door verzoeker kan zijn ontvangen, aangezien 25 december een wettelijke feestdag is; dat de beroepstermijn van zestig dagen derhalve inging op 27 december 2001 en afliep op maandag 25 februari 2002, de zestigste dag een zondag zijnde; dat het op 25 februari 2002 ter post aangetekend verzonden verzoekschrift bijgevolg tijdig werd ingediend;

4. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoeker vier gegevens aanhaalt om aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal toebrengen, met name de volgende :
- 1. verzoeker zal in de toekomst zeer nauw en frequent moeten samenwerken met Pierre VERKAEREN omdat hij als inspecteur van financiën deel uitmaakt van de

entiteit Monitoring en Controle die ressorteert onder de FOD Budget en Beheerscontrole en dus o.m. in het kader van de besprekingen rond de opmaak van de begroting en de budgetcontrole zal hij regelmatig verslag moeten uitbrengen aan Pierre VERKAEREN; ook in het kader van het auditcomité dat werd opgericht bij de FOD Budget en Beheerscontrole zal hij zeer nauw met VERKAEREN moeten samenwerken; hij zal de facto onder diens gezag staan; deze samenwerking zal bijzonder vernederend zijn voor verzoeker nu hij gedurende zeven jaren op het allerhoogste niveau mede het begrotingsbeleid in België heeft helpen uitstippelen als kabinetschef van de minister van Begroting;

- 2. verzoeker zal door zijn slechte score op het assessment en zijn matige score bij de mondelinge proef en de eindevaluatie ernstig gezichtsverlies lijden in zijn hoedanigheid van Voorzitter van het Federaal Agentschap voor de Nucleaire Controle, wat des te erger is nu er belangrijke hervormingen op til staan bij dat agentschap;
- 3. Pierre VERKAEREN zal een specifieke ervaring kunnen opdoen die verzoeker zal moeten ontberen terwijl deze opgedane ervaring een cruciale rol zal spelen bij het afleggen van eventuele nieuwe testen in het kader van een andere aanduidingsprocedure;
- 4. vermits het mandaat van Voorzitter van het Directiecomité slechts tijdelijk is, nl. voor zes jaar, is de kans zeer reëel dat de Raad van State nog geen uitspraak zal hebben gedaan over het annulatieberoep alvorens de mandaattermijn is afgelopen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partijen antwoorden :

- 1. indien het zo is dat verzoeker niet meer op het allerhoogste niveau het federale begrotingsbeleid kan uitstippelen, is dat niet het gevolg van de bestreden aanstelling maar wel van het feit dat hij niet langer kabinetschef is van de minister van Begroting, wat evenwel reeds zo is sinds 1999, jaar gedurende hetwelk hij opnieuw zijn functie van inspecteur van financiën heeft opgenomen na van 1992 tot 1999 kabinetschef te zijn geweest de minister van Begroting; overigens is het de vraag of het feit dat Pierre VERKAEREN over verzoeker gezag zou kunnen uitoefenen wel een ernstig nadeel uitmaakt, nu verzoeker tot op vandaag steeds gefunctioneerd heeft onder het gezag van anderen; een nadeel zou in die situatie alleen kunnen ontstaan indien men onder het gezag komt te staan van iemand waarover men voorheen zelf gezag kon uitoefenen, wat in casu niet het geval is; verzoeker kan dan ook niet worden bijgevallen in zijn bewering als zou de bestreden aanstelling voor hem vernederend zijn;

- 2. het beweerde gezichtsverlies in de hoedanigheid van voorzitter van het Federaal Agentschap voor de Nucleaire Controle vindt zijn oorzaak niet in de bestreden benoeming maar wel in de beoordeling van verzoekers geschiktheid voor de uitoefening van het geambieerde ambt; daarenboven kunnen de gevolgen voortvloeiend uit het resultaat van het assessment geenszins worden getransponeerd naar de functie van voorzitter van een federaal agentschap, omdat het geen oordeel inhoudt over de wijze waarop de verzoeker die functie uitoefent; voorts vloeit dit nadeel geenszins voort uit de bestreden beslissing maar is het slechts een afgeleid gegeven dat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel kan uitmaken;
- 3. het ontbreken van ervaring kan op zich geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken tenzij in bijzondere omstandigheden die door de verzoeker aangetoond moeten worden; van dit laatste kan er in casu echter geen sprake zijn; weliswaar kan de benoemde kandidaat in zekere mate als de eerste voorzitter van het directiecomité van de federale overheidsdienst Budget en Beheerscontrole een zekere specifieke ervaring opdoen, maar verzoeker kan zelf terugvallen op een aanstelling als inspecteur-generaal en dus bogen op een zeer specifieke ervaring;
- 4. volgens de vaste rechtspraak van de Raad van State kan uit de veronderstelde duurtijd van een vernietigingsberoep geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel voortvloeien;

4.3.1. Overwegende dat de verwerende partijen terecht opmerken dat het feit onder het gezag van de benoemde te komen staan alleen in bijzondere omstandigheden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd, inzonderheid wanneer de betrokkene daardoor onder het gezag komt van iemand die voorheen zijn ondergeschikte was; dat ter zake Pierre VERKAEREN slechts de facto, zoals verzoeker het zelf uitdrukt, gezag over hem kan uitoefenen, wijl inspecteurs van financiën een bijzonder statuut hebben dat hun veel onafhankelijkheid biedt; dat bovendien VERKAEREN niet verzoekers vroegere ondergeschikte is; dat, tenslotte, een kabinetschef het gezag dat hij zou hebben over de ambtenaren van het bestuur ontleent aan het feit dat hij de persoonlijke vertrouwensman van de minister is, dat het om een tijdelijke functie gaat welke een einde neemt met het mandaat van de minister en dat ieder lid van een ministerieel kabinet daarmee rekening moet houden;

4.3.2. Overwegende dat verzoeker niet concreet aantoont waarom zijn mindere score op het assessment en zijn matige score bij de mondelinge proef en de eindevaluatie hem een ernstig gezichtsverlies zouden doen lijden in een functie die

niet degene is waarvoor zijn capaciteiten werden onderzocht; dat de verwerende partijen terecht opmerken dat de gevolgen welke voortvloeien uit het resultaat van de selectieprocedure geenszins kunnen worden getransponeerd naar de functie van voorzitter van een federaal agentschap, omdat het geen oordeel inhoudt over de wijze waarop de verzoeker die functie uitoefent; dat hij overigens zowel bij de mondelinge proef als bij de eindevaluatie als "geschikt" werd beoordeeld, wat bezwaarlijk als een ongunstige beoordeling kan worden beschouwd; dat het ook eigen is aan het deelnemen aan een selectieprocedure dat men het risico loopt niet goed genoeg te worden bevonden;

4.3.3. Overwegende dat de ervaring die Pierre VERKAEREN ingevolge zijn aanstelling zal kunnen opdoen in de betrokken functie niet in aanmerking mag worden genomen wanneer na een eventuele nietigverklaring van die aanstelling de overheid een nieuwe keuze zal moeten doen; dat die ervaring of het ontbreken ervan bij verzoeker dan ook geen nadeel in de zin van de wet meebrengt; dat daarbij van geen belang is of die ervaring nu al dan niet specifiek is, aangezien zulks niets verandert aan het feit dat ze op onregelmatige wijze werd verworven;

4.3.4. Overwegende dat het nadeel voortvloeiend uit de duur van een annulatieprocedure niet voldoet aan de in de wet gestelde schorsingsvoorwaarde dat het nadeel zijn oorsprong moet hebben in de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit zelf; dat terzake dat beginsel weliswaar moet worden genuanceerd omdat het annulatieberoep de aanstelling in een tijdelijk mandaat voor zes jaar betreft en onvermijdelijk reeds een gedeelte van die termijn verlopen zal zijn wanneer het eindarrest geveld zal worden; dat er echter niet van uitgegaan kan worden dat de einduitspraak niet eerder zal vallen dan na verloop van die zes jaar of weinige tijd ervoor; dat het bovendien niet gaat om een politiek mandaat zodat verzoeker niet verkeert in de positie van een politiek mandataris die het risico loopt over de uitoefening van zijn mandaat niet te kunnen worden beoordeeld door zijn kiezers;

4.3.5. Overwegende bijgevolg dat het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat aldus aan een der voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling ertoe noopt om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst in het administratief kort geding van de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Ambtenarenzaken wordt afgewezen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de vordering tot tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Th. VAN RAEMDONCK. **J. DE BRABANDERE.**